

igjennem. Naar Menighederne, for at tage et Exempel, skulde bruge det nye Maskineri første Gang ved Valg af deres Præster, kunde der vel være nogen Forsiyrelse derved, men jeg er overbevist om, at Landet desuagtet i det Hele taget vilde have anset det for en Forbedring. Hvad der angaar Lønningstillæget, erkjender jeg fuldstændig Rigtigheden af det ærede Medlems Stilling — det behøves ikke, men det glæder mig at kunne gjøre det — det ærede Medlem har udtryffeligt erklæret, at han tog imod, hvad man var bleven enig om ifjor; men det ærede Medlem havde mulig i sin Haand ifjor at kunne redde dette Tillæg, men han benyttede sig ikke deraf. Vi Andre, som havde tilbagevist det særlige Forslag, kunde ikke gjøre Skridt til at redde dette Tillæg. Jeg foreslog det ærede Medlem og hans Venner, at de skulde gribe Sagen an og forhandle med det andet Thing, og inden det var for silde foreslaa, at dette Tillæg blev optaget paa Finantsloven, i Haab om, at man saa andetsteds skulde gaa ind derpaa, og jeg erklærede med Bemyndigelse fra Flertallet, at vi skulde være fuldstændig villige til, Alle som En, at gaa med dertil. Iøvrigt er det ærede Medlems Stilling korrekt, og naar han har sagt, at det især gjaldt de laveste lønede Embedsmænd, ere vi jo egentlig forsaavidt enige, naar vi sige, at det er de lavere lønede Embedsmænd, som naar Taler er om et enkelt Aar — hvad der jo allerede er udvillet af det ærede Medlem for Præstø Amtets 1ste Valgkreds (Scavenius) — det nærmest kommer an paa. Hvad den ærede Conseilspræsidents Yttringer angaar med Hensyn til Betydningen af Loven af 1861, skal jeg ikke opholde det ærede Thing med at komme ind derpaa. Naar den ærede Conseilspræsident finde nogen Fornøielse i den sine Definition, han gav af denne Lov, som Moder til alle andre Lønningsslove, og formodentlig ogsaa til de saakaldte Fællesministeriers Lønningsslove, navnlig de militære — kan den ærede Conseilspræsident finde en Trøst i denne sine Definition, skal jeg ikke berøve ham den, det ligger udenfor min Opgave, men jeg forstaaer det ikke. Det er isøvrigt ogsaa Tilfældet med den ærede Conseilspræsidents Forklaring af de Ord, han brugte under Sagens 2den Behandling. Jeg antager ikke, at et eneste Medlem i Thinget udenfor den høie Regjering har forstaaet hans Udtalelser ved 2den Behandling paa anden Maade end saaledes, som det er blevet udvillet af det ærede Medlem for Præstø Amtets 1ste Valgkreds. Det ærede Medlem for Afsens (N. Andersen) har rettet et bestemt Spørgsmaal til den ærede Conseilspræsident. Jeg har antaget, at dette Spørgsmaal nærmest hører til den anden Del af denne Forhandling, som vil komme i et følgende Møde, men jeg skal imidlertid, da det ærede Medlem har fremsat det, optage det for at begjære en bestemt Udtalelse angaaende dette Punkt. Den ærede Conseilspræsident yttrede, at man ikke kunde vente

at tilveiebringe eller faae en Finantslov paa normal Maade — jeg har ikke Ordene, men Tanken er rigtig og ogsaa disse Ord „paa normal Maade. Nu tillader jeg mig at spørge den ærede Conseilspræsident: Forstaaer han derved, at den almindelige aarlige Finantslov kunne vi ikke vente at faae, forinden Dpløsningen finder Sted, eller forstaaer han derved, at for overhovedet at holde Statsmaskineriet istand vil Regjeringen paa egen Haand udstede en Lov, hvorefter den uden Bevilingsmagtens Samtykke og imod Grundlovens § 49 vil opkræve Skatter og afholde Udgifter? Det er bedst, at vi faae dette tydeligt at vide. Vel sagde den ærede Justitsminister, at vi maatte tage hans Udtalelser som en alvorlig Mands alvorlige Ord, men en alvorlig Mands alvorlige Ord kunne vi ikke sætte istedetfor Grundlovens § 49. Der kan være mange alvorlige Mænd, der have mange alvorlige Ord, men alligevel sætte vi ikke dem istedetfor Grundlovens § 49. Naar der er kommet Antydninger om, at visse Ting ere uundgaaelige, gaar dette i lignende Retning, men mulig ogsaa i det Uklare, og da det ærede Medlem for Afsens har bragt dette Spørgsmaal frem, skal jeg gjentage det og spørge: Ufter Regjeringen, naar den ikke kan tilveiebringe en Finantslov ved Samarbejde mellem Rigsdagens tvende Afdelinger, saaledes som den vil have den, da uden Rigsdagens Samtykke at udstede en provisorisk Finantslov, hvorefter den opkræver Skatterne og afholder Udgifterne?

Formanden: Den ærede Ordfører bemærkede selv, at det Spørgsmaal, han her fremsatte, og som forresten ogsaa er blevet fremsat af en tidligere æret Taler, nærmest hører hjemme under den Forhandling, vi ville komme til i et følgende Møde angaaende Lovforslaget i sin Helhed. Ogsaa jeg finder det hensigtsmæssigt, at Forhandlingerne deses saaledes. Ovis imidlertid den ærede Conseilspræsident vil svare strax, skal jeg ikke lægge nogen Hindring veien derfor.

Scavenius: Jeg skal kun gjøre tre Smaabemærkninger, idet jeg forøvrigt med Hensyn til dette Punkt skal henholde mig til mine tidligere Yttringer. Overfor den ærede Conseilspræsident skal jeg sige, at, skjønt han ganske vist kan lægge særlig Vægt paa enkelte af sine tidligere Yttringer, hvorved han kan forsvare sin Udtalelse om, at han ikke har forandret Standpunkt, maas jeg bestemt hævde, at intet Menneffe i dette Thing kunde opfatte den ærede Conseilspræsident paa anden Maade end saaledes, som han er bleven opfattet af os Alle, nemlig at han ikke vilde finde sig i, at noget Lønningstillæg — og derved skal ikke fortaas Lønningstillæg til enkelte Mænd, men gjenneegaende til alle Embedsmænd — kom til at staa paa Finantsloven. Det er den naturlige Opfattelse af hans Ord, og jeg vil tillade